

INZICHT

DOOR PETER VAN DYCK & PORTRET CHARLIE DE KEERSMAECKER

“Als kind deed ik niets liever dan collages maken. Dingen uitknippen en daarmee iets nieuws bij elkaar kleven. Eigenlijk doe ik nog steeds hetzelfde, maar dan met klanken”

HESTER BOLLE

Violiste/muziekpedagoge

Zoveel boeken! We hadden een bibliotheek kunnen beginnen. Mijn ouders zijn allebei leerkracht Nederlands-Engels. Elke zomer deden we culturele uitstapjes. Als je op je zestiende het huis van dichter William Wordsworth in het Lake District bezoekt, dan zegt dat op dat moment misschien niet veel, maar je draagt dat toch mee. Door mijn honger naar kennis ben ik blij dat ik al die boeken en musea, en alle visies op het leven die ze vertegenwoordigen, heb meegekregen.

Toen ik *On The Road* van Jack Kerouac las, wou ik er zelf op uit trekken. Enkele weken voordien was het uitgeraakt met mijn lief. Dat boek hielp me weer zin te krijgen om iets te ondernemen. Ik ben toen effectief begonnen te reizen. Ik prijs mezelf gelukkig: zoveel dingen waar ik vroeger van droomde, heb ik al kunnen doen. Pas nog: Sixfingerz, een hiphopproducer waar ik naar opkijk, vroeg me spontaan om samen een EP op te nemen.

Uit dankbaarheid voor de kansen die ik gekregen heb, ben ik een deler. Daarom geef ik graag les en werk ik mee aan sociale, interculturele projecten. Ooit start ik een organisatie met een eigen kijk op muziekpedagogie. Ik wil vooral de creativiteit stimuleren. Ik denk dat het voor kinderen belangrijk is om zelf iets te kunnen maken. Voor Hetpaleis leid ik nu *Jij Stadt!*, een bouwproject dat vertrekt van de ideeën van acht- tot twaalfjarigen over hoe ze willen dat hun stad eruitziet.

Ik heb de prikkels van de stad nodig als muzikant. De wetenschap dat alles er instant beschikbaar is, geeft me een geruststellend gevoel. In Boom, waar ik vandaan kom en waar veel minder actie is, mis ik dat.

Pas na een hele tijd kruipt een stad onder je vel. Sinds anderhalf jaar ben ik als muziekpedagoog betrokken bij een VN-project in Gaza. Ik ben er al vier maanden geweest, genoeg om het oppervlakkige van de leuke eerste indrukken te overstijgen. In mijn ogen heb je ook negatieve ervaringen nodig om een plek te leren begrijpen en appreciëren. Ze laten je toe om alles beter in perspectief te plaatsen.

Je voelt de solidariteit en de hoop als je in Gaza komt. Niemand neemt een blad voor de mond. Zelfs al gaan hun ideeën in tegen die van Hamas. Hamas verbiedt concerten en toch zetten de muzikanten door, ze blijven repeteren en videoclippen maken. Vermits buitenlanders er nauwelijks nog binnen raken, vind ik het een grote eer om daar te mogen zijn en de verhalen van die mensen te horen.

Muziek kan een sfeer helemaal doen keren. Dat merkte ik in Zuid-Afrika, toen ik meewerkte aan een project met een blank jongerenorkest en zwarte Zoeloezangers. We brachten muziek uit de periode van de apartheid. Het aanvankelijke wantrouwen ebde snel weg. Alleen al samen repeteren, smeedde een band. Er werd zoveel gezegd zonder te praten.

Als kind deed ik niets liever dan collages maken. Dingen uitknippen en daarmee iets nieuws bij elkaar kleven. Eigenlijk doe ik nog steeds hetzelfde, maar dan met klanken.

In hokjes denken, lukt me gewoon niet. Ik ben zeer slecht in het thuisbrengen van stijlen. Emotie, esthetiek en originaliteit zijn veel belangrijkere parameters voor mij dan stijl. Om te tonen hoe de emotie in de muziek gelinkt is aan de cultuur, maakte ik voor mijn eindwerk aan het conservatorium enkele vreemde *patchworks*. Zo plakte ik tussen een Arabische suite van Marcel Khalifé een stukje Mozart. Ik kreeg goede punten, maar sommige leerkrachten noemden bepaalde keuzen wel raar. Zo had ik bewust jazzmuzikanten gevraagd om mij te begeleiden.

Hester Bolle (27) volgde opleidingen viool en sounddesign en werkte als vrijwilliger voor Music Fund in Congo en Gaza. Momenteel studeert ze kunst- en cultuurbemiddeling en doet een stage op de cel educatie van HETPALEIS. Samen met decorbouwer Luk Willekens zet ze daar haar schouders onder het project Jij Stadt!. Tijdens de kerstvakantie zullen jonge 'stadsontwikkelaars' met recyclagemateriaal een bouwwerk realiseren in de foyer van HETPALEIS, Meistraat 2, Antwerpen. Info : www.hetpaleis.be/blog